

have ministerens svar på, om ministeren ikke er enig med mig i, at Finanstilsynets ansvar til gengæld er, at hver gang det ser noget, som ikke er i overensstemmelse med lovgivningen, skal det gribe ind og ikke bare lukke øjnene og lade stå til. Det har vi jo desværre set eksempler på, også sager, som af den grund endte med frifindelse, og det synes jeg er kedeligt.

Jeg mener at kunne læse her i forslaget, at Finanstilsynet, efter hvad man selv siger, lægger en halv eller en hel meter til praksis; jeg kan henvise ministeren til side 15, cirka midt i højre spalte. Men jeg skal stille alle mine spørgsmål skriftligt, og så kan vi jo få afklaret, om det er mig, der læser side 15 fuldstændig forkert, eller om der er en erkendelse af, at Finanstilsynets praksis ikke altid er i overensstemmelse med lovtæksten og den lovhjemmel, det rent faktisk har fået herindefra.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Fru Kirsten Jacobsen udtaler sig meget kritisk om Finanstilsynet. Jeg må sige, at jeg synes ikke, det er rart at høre en ordfører sige fra Folketingets talerstol, at en styrelse under et ministerium ikke overholder lovgivningen. Det må jeg fortsat tage afstand fra.

Så siger fru Kirsten Jacobsen tak for tilsagnet om en høring, og at det har man efterlyst i mange år. Jeg må sige til fru Kirsten Jacobsen: Det er ikke regeringen, der har forhindret nogen i at få foretaget nogen som helst høring, og jeg vil gerne være behjælpelig og forsøge at få en høring på benene hurtigst muligt, men jeg vil af gode grunde helst gøre det i samarbejde med Erhvervsudvalget.

Til spørgsmålet om retskendelse: Når jeg svarer, som jeg gør, er det, fordi den præcisering, der er i lovforslagene, er blevet problematiseret af en række ordførere. Men der står ganske klart i bemærkningerne til lovforslaget, hvad der gemmer sig bag den præcisering, og jeg citerer fra side 14, højre spalte:

»Denne præcisering er i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er omfattet af undtagelsen i grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed. En tilsvarende præcisering er allerede gennemført i såvel real-kreditloven som lov om værdipapirhandel m.v.«

Og lidt længere nede står der:

»Hvis et institut undtagelsesvis skulle modarbejde et inspektionsbesøg i disse situationer, er der ikke fundet baggrund for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til uden retskendelse at foretage inspektioner.«

Det er disse bemærkninger, der er blevet problematiseret af nogle ordførere. Det er jeg nødt til at forholde mig til, og jeg vil gerne kvittere for hjælpen fra hr. Frank Aaen med at forklare situationen og anerkender, at der er andre pædagoger til i verden.

Til allersidst: Hr. Ole M. Nielsen siger, at hele diskussionen om samtykkeformen kommer op nu – og nu citerer jeg det, som jeg hørte hr. Ole M. Nielsen, men hvis det er en misforståelse, ordner vi det i udvalget – fordi det nu bliver mere nødvendigt med samtykke. Men det er en misforståelse, at lovforslagene lægger op til mere brug af samtykke, end det sker i dag. Lovforslagene blander sig overhovedet ikke i brugen af samtykke, men beskriver de forskellige regelsæt, der er om videregivelse af oplysninger. Så der er intet i lovforslagene, der ændrer ved gældende praksis og regelsæt om samtykke, og lovforslagene i sig selv giver ikke anledning til, at der skal gives flere samtykker, end der gør i dag – bare lige for en afklaring. Men jeg er helt åben over for, at vi får det meget klart belyst.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 115: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Koncernregler, regnskabsår, administration af livsforsikringsbestande m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 2/12 99).